

שאלות ותשובות לסייעם ולהזדה

פרק עשירי; דף פז

קג. האשה שהלך בעלה למדינת הים ואמרו לה מת בערך וניסת ברשות בית דין ואחר כך בא בעלה — מה דינה?

האשא שニשתה בחתר בית דין על פי עד אחד המעיד שבעליה מת, ואחר כך בא בעלה — קנסוה חכמים שתצא מזה ומזה וצריכה גט משניהם [אעפ"י שמדין תורה היא אשת הראשון ומורתה לו ואין קדושי השני כלום];

א. אפילו נכסה לוחפה ולא נבעלה — קנסוה. (ויב"א, מהרש"ב).

ב. יש מי שחדיש שאשה שהורה על בעלה, ונישאת לאחר על פי עד אחד, לא אסורה על השני. (ע' זכר יצחק כ).

ואין לה כתובה (מנה ומאותם, תוספת ונדרניה. דשנים) ולא פרירות (שأكل השני עד שבא הראשון. ירושלמי) ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה. ואם נטלה מזה ומזה (לאחר שבא הראשון. ירושלמי) — תחויר. רבי יוסי אומר: כתובתה על נכסיו בעלה הראשון.

(מורש"י) משמעו שאפילו בגדים מושומשים הקויימים בעין אין לה. ואולם דעת הר"ב הרמב"ם ועוד שבלאות הקויימים גוטלם, אבל אין לה זכות ליטול מהבעל מה שבלה לגמרי. ומהרש"ל כתב שככל מה שהוא בעין לא הפסידה, בין מנכסיו מלוג, כמו כן אם הכנסה מזומנים ולקחו בהם סחורה — נחשב כאילו נכסיה בעין);

והולד ממזר מזה ומזה ורבי שמעון אומר אין חולד מן הראשון ממזר. (והלכה בחכמים. מן השני הוא ממזר מדאוריתא, ומן הראשון — מודרבנן. יש מפרשין בדעת התוס' שגם לאחר שננתן לה אחד מהם גט, יש ממזר מן השני מודרבנן. אך דעת הרמב"ם (גירושין יז, ובמ"מ) שרק אם השני לא נתן גם, אז אם החזירה הראשון הولد ממזר ממנו, אבל נתן גט — אין הولد ממזר. ומהרש"ל סובר שמהראשון אין הولد ממזר אלא קודם גט מהשני, אבל מהשני הولد ממזר אפילו לאחר שהראשון נתן גט); ולא זה וזה מטמא לה;

ואינם זכאים במציאותה ובמעשה ידיה ולא בהפרת נדריה. ורבי אליעזר אומר: הראשון זכאי במציאותה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה;

בת ישראל נפילה מן הכהונה ובת לוי מן המעשר ובת כהן מן התרכזה; אין יורשי שניים יורשים את כתובתה;

מתו — אחיו של זה ואחיו של זה חולצים ולא מיבמים. רבי שמעון אומר: ביאתך או חילצתה מהחיו של ראשון פוטרת צורתה.

לפרש"י, לרבי שמעון מתייבמת אף לכתילה. [ואפשר שבידי עבד אפילו תנא קמא מודה שנפטרה צורתה. עפ"י Tos. יא. ובריב"א לא משמע כן]. והר"י צדק שם. וNSTIYU מהלשן ומהירושלמי) שאף לרבי שמעון אסורה להתייבם לכתילה. הלכה בחכמים. דין צורת סוטה לענין יבום — נתבאר לעיל יא.

דפים פז — פח

קנא. א. באלו דברים נאמין עד אחד, ומהו מקור הדבר?

ב. מי שאמרו לו אכלת הלב והוא מכחיש או שותק — האם מביא קרבן חטא?